

Guide til
JAZZ
på
internettet

ved
Søren Siegumfeldt
Eriksen

I forbindelse med www.YouTube.com [her-til tilføjes de nedennævnte adresser inklusiv skråstreg og uden afstande] må vi konstatere at ophavsretten er sat helt ud af drift. Men her er igen en stribe mageløse jazz-klips. Send mig gerne et tip på sse@comx-net.dk hvis du finder noget sensationelt:

Ziggys Internet Guide

Min favoritplade over dem alle er og bliver JAKI BYARD QUARTET LIVE! En helt bedårende blanding af tradition og fornyelse, af hård swing og avantgarde af den slags, der både kradser og har humor. Joe Farrell på tenor og rytmegruppen med Alan Dawson (d) og George Tucker (b) spiller fantastisk og kan vende på en tallerken. Fra samme periode kommer klippet fra en *jazz piano workshop*, hvor Jaki Byard med Reggie Workman (b) og Alan Dawson (d) blandt andet spiller sin egen *Strolling Along*. Det når måske ikke højderne fra kluboptagelserne med det mørbankede piano, men det er stadig virkelig godt: [/watch?v=mhBFk54qBNk](http://watch?v=mhBFk54qBNk)

Fra samme begivenhed kan man høre Byard spille *Rosetta* sammen med den lidt ældre Earl Hines – de klæder hinanden: [/watch?v=YyrzEULLxYs&NR=1](http://watch?v=YyrzEULLxYs&NR=1)

Både Rosetta og Red Allen dukker også op på Art Ford TV: igen med Willie the Lion Smith og en fantastisk violinist, Anthony Di Girolamo, Jay C. Higginbotham og Hal Singer (s) og der bliver ikke sparet på tobakken: [/watch?v=3KUPcobN-Eg](http://watch?v=3KUPcobN-Eg)

Og der er flere klip fra workshoppen i Berlin med også Lennie Tristano og Bill Evans, tjek hellere det hele.

OG selvfølgelig er der – foruden meget andet godt – vidunderlige ting med Jaki Byard i den skønne optagelse fra Norge med Charles Mingus og hans måske bedste sekstet med Johnny Coles (tp), Eric Dolphy (s / fl / b-cl), Clifford Jordan (ts) og Dannie Richmond (d) Den lig-

ger hakket op, begyndende med: [/watch?v=3wbA3qllbKA](http://watch?v=3wbA3qllbKA)

Mange fine orkestre har spillet Mingus' musik, og blandt de bedste er Mingus Dynasty, hvis bassist Mike Richmond har lagt nogle fede klip ud. Han spiller fantastisk bas intro til *Better Git It in your Soul* – der er en sensationel solo fra Joe Farrell og Billy Hart går virkelig til vaflerne på trommer, [/watch?v=mL1bnw6dLS4&feature=related](http://watch?v=mL1bnw6dLS4&feature=related)

Anmelder Flemming Olsen havde i sidste nummer hørt Jacob Davidsens nye plade og solo-stykkerne på klaver fik ham til at mindes "Satie og Duke Ellington i dennes mere avancerede stunder ..." okay ... Duke Ellington fik det måske til at lyde ukompliceret, men han var altid avanceret; faktisk var han både forud for sin egen og vor tid og efterlod sig en helt enorm mængde indspilninger, hvor man aldrig fanger ham med pølserne i en billig løsning.

Et sjovt sted at starte bevisførelsen er at se Duke sammen med Billy Taylor og Willie The Lion Smith fra en tv-udsendelse i 1969 – tre flygler på rad og række, tre originaler og et bigband: [/watch?v=TCug5HG9jLg&feature=related](http://watch?v=TCug5HG9jLg&feature=related)

Der er Billy Taylor med de hurtige linier, Duke med sine komplekse akkorder og knaldhårde *punch* i bunden af instrumentet og The Lion med grovswing, tyk røg og bowlerhat.

De gamle *soundies* kan også være sjove, selvom de er konstruerede på samme måde som en musikvideo. Se

for eksempel *It Don't Mean a Thing* fra 1943 med Webster, Tricky Sam og ikke mindst Ray Nance på violin og vokal: [/watch?v=qDQpZT3GhDg&feature=related](http://watch?v=qDQpZT3GhDg&feature=related)

Blandt de mange gode Ellington-klip er der for få med min yndlings-Duke-trompetist Rex Stewart: Hør hans solo på *Wild Man Blues*, med Henry Red Allen stående lige bagved: [/watch?v=N8VvmHol6-c](http://watch?v=N8VvmHol6-c)

Og underholdningsværdien er i top hvis man ikke får kvalme af racestereotyperne i scenen fra *Hellzapoppin'* med Slim og Slam, som har den vildeste dansescene længe set i selskab med blandt andre Rex Stewart: [/watch?v=ROBHxhUnokU](http://watch?v=ROBHxhUnokU)

Det nyligt opdukkede klip med Charlie Parker og Coleman Hawkins, som spiller en ballade, findes i mange versioner, men lyden er bedst på: [/watch?v=L8z_nf5WC40&feature=related](http://watch?v=L8z_nf5WC40&feature=related)

Af andre Parker-klip må jeg anbefale *Celerity* med en ustyrlig Buddy Rich, Ray Brown (b) og Hank Jones (p): [/watch?v=XFx9ZBIBUuc&feature=related](http://watch?v=XFx9ZBIBUuc&feature=related)

Og så spiller Sonny Rollins en helt bedårende *God Bless the Child* sammen med Jim Hall: [/watch?v=FGGEBE52-sE&NR=1](http://watch?v=FGGEBE52-sE&NR=1)

Og mere Jim Hall, *The Touch of Your Lips* i trio med Bob Moses og en ung Steve Swallow på kontrabas: [/watch?v=xFLkC3-B7ml&feature=related](http://watch?v=xFLkC3-B7ml&feature=related)

OG endelig en gammel favorit, når Jim Hall og Ralph Peña (b) spiller Jimmy Giuffrès *The Train and the River*: [/watch?v=Q5B9f5GEZYA](http://watch?v=Q5B9f5GEZYA)

God fornøjelse